

Редакційне

Марія, Дар Ісуса Христа для людства

Між стільки дарами, що Ісус нам залишив, Марія це один з великих його дарів для людей.

Коли Ісус мав залишати туземне видиме життя, він передав для людей різні дари: “Я їм дав ту славу, яку ти, Отче, мені дав” (Йо 17,22).

Дав нам Свого Святого Духа: “Буду просити Отця, і Він дасть вам Утішителя, щоб перебував з вами повіки” (Йо 14,16).

Дав нам своє Тіло й Кров два рази: коли віддав своє тіло й пролив свою кров на хресті, а також, коли залишив нам Своє Тіло о Свою Кров в Пресвятій Євхаристії. Він дав нам свою Євангелію, всю свою любов, дав свою науку, свій приклад життя, дав все чого нам потрібно для нашого духовного життя.

А в останній хвилині свого туземного життя, як останній дар, дав нам Свою Матір: “Жінко, ось твій син”, і звертаючись до Івана сказав: „Ось твоя мати” (Йо 19, 26-27).

Редакційне

Він не лише залишив Марію під опікою Івана, але дав їй йому, а в особі Івана дав їй всім нам.

Марія це останній дар Ісуса для нас перед його смертю.

Хто дає нам дарунок, він радіє, коли ми його приймаємо з вдячністю. Тому, Ісус любить коли бачить, що люди приймають Його Матір з вдячністю, радо й коли з нього користають, тобто приймають Марію, прибігають під її покров, величають, просять її заступництва.

Є багато християн які вірують в Ісуса, приймають і проповідують Його Євангелію, але не приймають Марії, яка становить велику частину Христової Євангелії.

В цьому місяці травні, відновімо нашу набожність до Марії, до того цінного Дару Ісуса для всіх нас й так покажемо пошану до Ісуса який нам залишив цей цінний дар, бо нас любить і бажає, щоб Його Матір була така дорога для нас як дорога була й є для Нього.

Editorial

Maria, um valioso presente de Jesus à humanidade

Entre tantas dádivas que Jesus nos deixou, Maria é uma das mais preciosas.

Antes de deixar a vida visível na terra, Jesus deu-nos muitos dons: “Dei-lhes a glória que me deste” (Jo 17,22).

Deu-nos o seu Espírito Santo: “Eu rogarei ao Pai, e ele vos dará outro Paráclito, para que fique eternamente convosco” (Jo 14,16).

Ele nos deu o seu Corpo e Sangue duas vezes: primeiro em morrer na cruz e derramar todo seu sangue por nós e, depois nos deu o Corpo e o Seu Sangue na Eucaristia. Deu-nos o seu amor, a sua doutrina, o seu exemplo de vida, deu-nos tudo o que precisávamos para a nossa vida espiritual.

E no último momento de sua vida na terra nos deu a sua Mãe: Ele se dirigiu ao seu discípulo muito amado, e disse-lhe: “Mulher, eis aí o teu filho”, e dirigindo-se a João disse: “Eis a tua Mãe” (Jo 19,26-27)

Ele Não confiou simplesmente a sua Mãe aos cuidados de João. Ele a deu a ele. E na pessoa de João, deu a sua Mãe a toda a humanidade.]

Maria é o último presente de Jesus para todos nós antes de morrer.

Todo aquele que nos dá o seu presente, sente-se feliz quando recebemos o presente com gratidão. Por isso, Jesus fica feliz ao ver você recorrendo a Maria, louvando-a, pedindo a sua intercessão.

Há muitos que crêem em Cristo, aceitam o seu Evangelho, mas não aceitam o seu grande presente, a sua Mãe, que é uma grande parte do Evangelho.

Neste mês de Maio renovemos a nossa devoção a Maria, o Presente de Jesus a todos nós e com isso mostraremos respeito a Jesus que nos deu este presente porque nos ama e quer que a sua Mãe, aquela que teve tanto amor por ele, seja também igual para com todos nós.

Intenção pela Evangelização

Para que os fiéis leigos realizem a sua missão específica colocando a sua criatividade ao serviço dos desafios do mundo atual.

Sal da terra e luz do mundo (Mt5,13-14), esta é a missão do cristão batizado. Cada um é chamado a ser discípulo de Jesus Cristo e dar continuidade em sua obra, não importa o estado de vida que assumiu. Os leigos vivendo sua vida cotidiana no ambiente em que se encontram: nas escolas, nas fábricas, no lar, nos hospitais, enfim, são grandes construtores do Reino de Deus, vivem a fé a cada dia de maneira mais discreta. Como os consagrados buscam a santificação de suas vidas em um convento, os leigos santificam as vidas no seu trabalho. Assim, são grandes colaboradores da vida eclesial. Como poderiam os bispos, sacerdotes e religiosos (as) exercerem sua missão na Igreja se não houvesse a participação ativa dos leigos? Um ministério não se sobrepõe a outro, apenas cada um deles possuem funções específicas que conduzem a um único objetivo - o Reino de Deus.

Vivemos ao redor de um mundo consumista, tudo parece estar sendo sustentado pela lógica do lucro e do poder, o que leva a depredação da Criação Divina. Temos exemplos claros disso quando vemos matas sendo depredadas, crianças não tendo escolas, famílias sendo despejadas de suas casas. Quem pode dar maior contribuição para a diminuição desta depredação e desigualdade social senão os leigos que estão muito mais próximos destes desafios? Citando as palavras do Papa Francisco no documento Evangelium Gaudium, vemos que o cristão missionário é que é capaz de dizer: “não a uma economia de exclusão”, “não a uma sociedade consumista”, “não ao dinheiro que domina ao invés do

Намірення за Євангелізацію

servir". (EG 54,55). São desafios, que estão à frente e que se faz necessário serem vencidos, por isso é importante estar revestidos com a "couraça da justiça, e cingidos com a verdade" (Ef 6,14). Sob a luz do Espírito Santo através de uma vida de oração e contemplação, o leigo é convocado a colocar sua disposição e missão em todos os fatores: social, econômico, ecológico, e a vencer os obstáculos encontrados no mundo atual.

Este ano a Igreja no Brasil promulgou o ano do laicato, reconhecendo assim a necessidade da inserção missionária destas pessoas no meio eclesial. E como afirma o documento 105 da Conferência dos Bispos do Brasil sobre os leigos: "eles são convidados a serem maduros na fé, a testemunhar amor à Igreja, servir aos irmãos e irmãs, permanecer no seguimento de Jesus Cristo, e na escuta obediente da Palavra de Deus". E para que esta missão possa ser realizada de maneira produtiva, peçamos à Virgem Maria que por sua obediência foi a mais perfeita discípula do Senhor que conduza seus fiéis para o caminho da santidade através do serviço dos leigos.

Diác. Estefano Wonsik, OSBM

За євангелізацію

Щоб вірні миряни виконували свою притаманну місію вкладаючи свою творчість для служби в викликах нинішнього світу.

Сіль землі, і світлом світу (Мт 15,13-14), це місія кожного охрищеного християнина. Кожен покликаний бути учнем Ісуса Христа і продовжувати тут на землі Свою місію, незалежно від якого стану вибрав у житті. Миряни, які живуть в повсякденному житті, в середовищі, в якому вони знаходяться: в школах, на заводах, у домі, у лікарнях, будь де, живуть свою віру більше скритою, але є великими будівничими Царства Божого. Так як богосвячена людина прагне осягнути святість життя в монастирі, миряни прагнуть освятити себе в працях. Таким чином, є великими співробітниками церковного життя. Як єпископи, священники та ченці змогли виконувати свою місію в Церкві, якщо б не було активної участі мирян? Одне служіння не є перешкодою іншому, тільки кожне з них має специфічну функцію, яка веде до єдиної мети - Царство Боже.

Ми живемо навколо споживчого світу, все підтримується логікою

Намірєня за Євангелізацію

прибутку та влади, що веде до знищення Божественного Творення. Ми маємо чіткі приклади цього, коли ми бачимо, знещєння лісів, діти не мають шкіл, сім'ї насилу виключені з їхніх домів. Хто зможе зробити більший внесок до усунєння цієї зневаги та соціальної нерівності ніж миряни, які набагато ближчі до цих викликів? Ідучи за словами Папи Франциска в документі *Evangelii Gaudium* (Радість Євангелії), ми бачимо, що християнський місіонер має право сказати: "ні до економіки виключення", "ні до споживчого товариства", "ні до грошей, що надуживає, замість послужити" (EG 54,55). Це виклики які випереджають і які потрібно подолати, тому важливо є бути одягненим нагрудником праведності і підперезаним правдою" (Еф 6,14). Під світлом Святого, через життя молитви та споглядання, мирянин покликаний поставити його розпорядження та місію у всі фактори: соціальні, економічні, екологічні та подолати перешкоди, що існують в сучасному світі.

Цього року Церква в Бразилії оприлюднила "рік мирян", визнавши таким чином необхідність включення мирян у церковне середовище. І як стверджує документ 105 Бразилійської Єпископської Конференції про миряни: "вони запрошені бути твердими у вірі, свідками любови до Церкви, служити нашим братам і сестрам, іти завжди за Ісусом і слухати Слово Боже." І щоб ця місія була виконана продуктивно, молимося до Божої Матері Марії, яка через свій послух була найдосконалішою ученицею Господа, щоб Вона увела своїх вірних на шлях святості через служіння мирян.

Д. Стефан Вонсік, ЧСВВ

Congregação Mariana e MEJ

O Mejista quer viver ligado a Jesus: União com Deus em três momentos do dia.

1. Tema: Começamos o dia oferecendo a Deus o que somos e o que fazemos

2. Acolhida

- Recepção dos adolescentes e boas-vindas;
- Oração: Oferecimento do dia...
- Canto de boas-vindas:

Bem-Vindos

Você que está chegando,
Bem-vindo, seja bem-vindo! (2x)
Só estava faltando você aqui.
Só estava faltando você aqui,
Bem-vindo ao nosso Encontro.

Seja Bem-vindo

Seja bem-vindo ô ô ô. (2x)
Seja bem-vinda ah ah ah. (2x)
Que bom que você veio. É bom nos encontrar.
A nossa amizade nós vamos festejar.
Seja bem-vindo ô ô ô. (2x)
Seja bem-vinda, ah, ah, ah. (2x)
O_amor e_a alegria nós vamos partilhar. (2x)

(Oriente os adolescentes para cumprimentar uns aos outros observando o nome dos colegas. Todos devem se cumprimentar. Ao final do cântico, vede um adolescente e peça para que ele toque no rosto de um dos colegas, que você escolherá aleatoriamente, para ele ver se adivinha quem é. Pode fazer com quantos adolescentes quiserem participar. Ao final, reforce a bênção quem é que nós enxergamos, pois com apenas um olhar podemos saber quem são as pessoas).

3. Organizar a sala para o Encontro com:

Material: Bíblia, papel, lápis, tiras de cartolina com as palavras:

Orações, obras de caridade, sofrimentos e alegrias, Santinho com o oferecimento do dia e o Missionário do mês.

Congregação Mariana e MEJ

4. Objetivo do Encontro

Mostrar aos mejistas que toda a nossa vida é para Jesus.

5. Oração inicial

Vendo o santinho que mostra nosso oferecimento do dia vemos que faltam algumas palavras que significam momentos do nosso dia. Vamos colocá-las e rezar espontaneamente. Cada mejista rezará por um desses momentos. Rezamos também por uma intenção geral e uma intenção missionária. Com o nosso Missionário vamos rezar as intenções do mês.

6. Partilhar com o grupo os momentos vivenciados no fim de ano.

7. A Palavra de Deus

Texto para aprofundamento do tema

Mc 10, 46-52 – Bartimeu: fé e esperança

8. Aprofundamento do tema

Vemos como são importantes essas quatro palavras na nossa vida: orações, obras, sofrimentos e alegrias. Só através de nossa oração faremos melhor nossas obras, aceitaremos nossos sofrimentos e nos alegraremos melhor com nossas realizações.

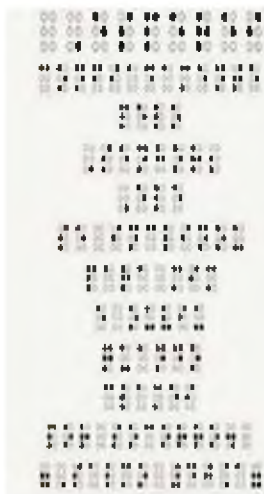
Em seguida formar trios e trabalhar o texto Bíblico de: Mc 10,46-52 com os adolescentes, trabalhar a cegueira da humanidade nos dias atuais. Olhar esta cegueira na vida familiar, escolar, na sociedade e na caminhada de cristão – Igreja.

Após os adolescentes refletirem sobre o tema convidar um adolescente para o momento de experiência:

(Comece escondendo o visual) Quem aqui já sabe ler? (Deixe que as crianças levantem a mão, se manifestem) Pois esses que sabem ler me digam o que está escrito aqui. (Mostre o visual do versículo em Braille) Ué, vocês não sabem ler? Aqui está o versículo de hoje.

Congregação Mariana e MEJ

"Esperai
confiadamente
pelo
Senhor;
Ele
se inclinou
para mim
e ouviu
quando
clamei
por socorro."
(Salmo 40.1)

9. Dinâmica

Cada mejista receberá um papel e escreverá o que você gostaria de fazer no dia de hoje. Guardará o papel durante a dinâmica.

Todos farão uma roda em volta das cadeiras voltadas para fora, com uma cadeira a menos. Todos dançarão em volta da cadeira. A um apito eles procurarão sentar e sobrar sempre um. Aquele que sair oferece a Jesus o que gostaria de fazer no dia (que já está escrito no seu papel) e coloca no cesto no centro da roda.

Ao final, todos dão as mãos e fazem uma oração em conjunto por todas as intenções.

Refletir:

Como o cego Bartimeu pediu a cura, confiou em Jesus, nosso oferecimento do dia deve ser de fé e de esperança. O cego de Jericó agiu e foi ao encontro de Jesus. Ele sofreu muito com a cegueira, mas, depois que foi curado saiu pulando, louvando e agradecendo a Deus, mostrando sua alegria. Vamos seguir seu exemplo, sem vergonha e medo de falar de Jesus em nossa casa, em nossa escola, com os colegas de brincadeira.

Mas nunca nos esqueçamos que muitas vezes, pedimos algo, temos a intenção de realizar alguma coisa mas, em prol do grupo e de uma coletividade, temos que abrir mão do que planejamos ou pensamos. Ser humilde e saber ceder também faz parte de saber rezar e oferecer nosso dia a Deus.

10. Compromissos ou tarefas para o mês

Congregação Mariana e MEJ

Pedir perdão a Deus pelas ofensas que praticamos. Como rezamos no oferecimento do dia vamos reparar também os pecados e esquecimentos que o coração de Jesus sofre diariamente. Convidar uma pessoa da família para rezar o oferecimento do dia com você.

11. Atividade para fixação do Tema trabalhado

Desenho às Cegas: Colar um papel pardo ou cartolina na parede. Chamar dois adolescentes de cada vez, de olhos vendados, no mural para desenhar um objeto a pedido da coordenadora. Vai ser divertido para os adolescentes verem depois como eles desenharam sem poder enxergar, e também será divertido para os colegas que estarão assistindo;

Sacola às Cegas: Coloque numa sacola vários objetos de diferentes formas, tamanhos e texturas. O adolescente deverá estar vedado e deverá tatear alguns objetos e descrever o que são, a cor, as características;

Abraçando Balões: Todos os adolescentes devem estar vedados. Soltar balões pela sala. Eles deverão encontrar e abraçar o balão encontrado até estourar. Dentro deve ter balinhas ou pirulito. (é preciso ter um bom espaço e verificar que não existam objetos/móveis que possam machucar os adolescentes);

Sapatos Perdidos: Todos os adolescentes tiram seus sapatos que são amontoados numa pilha num canto da sala. Colocar uma veda no adolescente, que deverá ir até a pilha de sapatos e deverá encontrar e calçar seus próprios sapatos.

Pista de Balões: Pregar no chão balões com rostinhos desenhados neles. Abaixo de cada um, um par de pisadas, como se eles fossem bonequinhos. Organizar de modo que formem duas filas indianas, com espaço entre eles. Vedar um adolescente e pedir que todos os demais fiquem em silêncio enquanto outra guia o adolescente de um lado a outro da sala, passando entre as filas, sem tocar nos balões. Vai ficar assim:

12. Oração final

Maria, pedimos, no nosso oferecimento do dia a intercessão de seu amado Coração junto a Deus por todos nós. Abençoa nosso dia e ilumina nossa vida para podermos sempre rezar, agir, sofrer e nos alegrar em união com sagrado coração de Jesus.

Покровитель на місяць

Пророк Єремія - 1 Травня

Історію життя пророка Єремії написано в Книзі пророка Єремії. Він був з роду священиків. Пророча служба Єремії почалася 13 року правління царя Йосії в рідному місті пророка. Жителі цього маленького міста, як згодом і мешканці Єрусалима, зненавиділи Єремію за його пророцтва (Єр. 11:21); Єр. 12:6). Після одного з публічних виступів у єрусалимському храмі пророка Єремію побив і посадили у в'язницю Пашхур (розділ 20). Аж на початку правління царя Єгоякіма за привселюдну промову в храмі Єремію притягли до суду. Лише слова знатних заступників врятували Єремію від смерті (розділ 26). Невдовзі після цього Єремія диктує всі свої промови писарю Барухові, прихильнику й, швидше за все, одному з учнів пророка. До часу, коли Барух записав промови пророка, служба Єремії тривала була вже більше двадцяти років. Барух читає привселюдно сувій у дворі Храму, потім цей же сувій вельможі зачитують царю. Цар стовпець за стовпцем спалює сувій у вогниську. Після цього Єремія знов проказує Барухові свої промови. Пророк і його вірний помічник мусять ховатися від царського гніву (розділ 36). Він втік до Єгипту, де й помер.

По смерті Єгоякіма й полону Єгояхіна, Єремія закликає своє плем'я й царя Седекію не противитися вавилонянам, за що багато хто в Єрусалимі вважає його зрадником. Єрусалимська аристократія зачиняє Єремію в страшній підземній в'язниці, де Єремію, далєбі, чекала смерть. Ця в'язниця була цистерною для зберігання води. Але незабаром, завдяки заступництву царського євнуха, Єремієве становисько полегшило (розділ 38). Тим часом Навуходоносор переміг фараона а цар Юдеї Єгоякім змінив підданство й перейшов під владу Вавилону. Спроби звільнитися від нової залежності закінчилися першим завоюванням Єрусалима та першою депортацією в 597 р. до н. е. Вислати мали й царя Єгоякіма (він помер

Покровитель на місяць

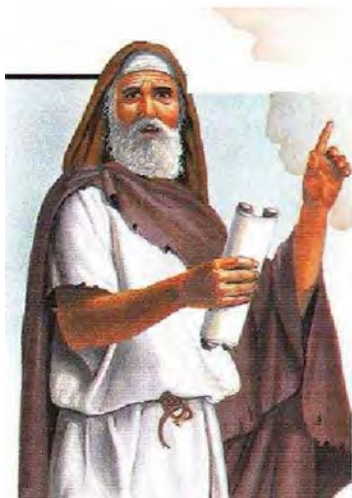
під час першої облоги) та всіх знатних мешканців Юдеї. Останній час служби пророка був у роки між першою та другою депортацією та повним зруйнуванням Єрусалима в 586 р. до н. е. Коли Єрусалим були захопили, вавилонська військова адміністрація помилувала Єремію — полководець Навуходоносора Невузарадан випускає Єремію з в'язниці й дозволяє йому залишитися в країні. Єремія вирушає до намісника Гедалії, у Міцпу (розділ 40). Після вбивства Гедалії пророк знову промовляє до свого племені, переконуючи його не йти до Єгипту (Єр. 42). Смерть пророка, либонь, знайшла в Єгипті, куди він вирушив був укупі з біженцями. Отже біографічні розповіді про Єремію закінчуються тим, що Єремія разом з Барухом мусить іти до Єгипту, де пророк каже ще одну мову — про майбутній похід Навуходоносора на Єгипет (розділи 43—44).

Santo do mês

O Profeta Jeremias – 1 de maio

Jeremias foi um dos mais importantes profetas do Antigo Testamento. Como diz a introdução do livro que leva o seu nome, era filho de Helcias e a palavra do Senhor lhe foi dirigida quando era jovem, desde os dias de Josias, rei de Judá, até a deportação dos judeus de Jerusalém para a Babilônia (Jeremias 1,1-3). Isso incluiria os anos 626 a 587 antes de Cristo. Portanto Jeremias foi um profeta, um de família sacerdotal, que viveu cerca de 600 anos antes que Cristo nascesse. Sobre a sua vocação para profetizar escreve: "Foi-me dirigida nestes termos a palavra do Senhor: Antes que no seio fosses formado, eu já te conhecia; antes de teu nascimento, eu já te havia consagrado, e te havia designado profeta das nações. E eu respondi: Ah! Senhor JAVÉ, eu nem sei falar, pois que sou apenas uma criança. Replicou porém o Senhor: Não digas: Sou apenas uma criança: porquanto irás procurar todos aqueles aos quais te enviar, e a eles dirás o que eu te ordenar. Não deverás temê-los porque estarei contigo para livrar-te - oráculo do Senhor. E o Senhor, estendendo em seguida a sua mão, tocou-me na boca. E assim me falou: Eis que coloco minhas palavras nos teus lábios. Vê: dou-te hoje poder sobre as nações e sobre os reinos para arrancares e demolires, para arruinares e destruíres, para edificares e plantares."

Jeremias viveu o período trágico em que se preparou e consumou a destruição do reino de Judá. Primeiro viveu a reforma do rei Josias, que deu tanta esperança ao povo, mas experimentou também a reviravolta provocada pela expansão do império caldeu, com Nabucodonosor, que impôs seu domínio à Palestina e, no final de muitas intrigas, acaba destruindo Jerusalém (e o Templo!) e deportando os seus habitantes. Jeremias presenciou a deportação, mas ficou em Jerusalém. Por causa de

Santo do mês

inimizades, teve que fugir para o Egito e provavelmente foi lá que ele morreu.

Além de ter vivido esse drama político, experimentou também muitos dramas pessoais. Mas foi enviado por Deus para "arrancar e destruir, para exterminar e demolir (1,10), para prever sobretudo momentos de desgraça (20,8). Almejava a paz, mas lutou continuamente contra os abusos e afastamento de Deus, seja contra reis que contra o povo (15,10). Sentiu-se torturado pela sua missão, da qual não podia escapar (20,9). A Deus eleva um grito contínuo de dor (15,18), tanto que antecipa Jó: "Maldito o dia em que nasci (20,14).

Todavia, tanta prova purificou a sua alma e a colocou em íntimo contato com Deus, convidando-a a proclamar uma nova aliança (31,31-34).

As principais mensagens do profeta Jeremias

Apesar do ministério do profeta Jeremias ter sido bastante longo, sua mensagem principal é muito clara, e podemos pontuá-la da seguinte forma:

1. O profeta Jeremias convocou o povo ao arrependimento a fim de evitar o julgamento divino.
2. Avisou que o tempo de arrependimento havia se esgotado, e que Judá sofreria o juízo de Deus. Tal juízo seria muito severo, pois implicava na perda da Terra Prometida.
3. Profetizou que o cativeiro babilônico seria inevitável, e que Jerusalém cairia diante de Nabucodonosor.
4. Jeremias mostrou, através de sua mensagem, que Judá mereceu o cativeiro por causa dos graves pecados, sobretudo a idolatria, que persistiram em cometer.
5. Anunciou que o Templo em Jerusalém não poderia proteger os judeus do julgamento iminente.
6. Jeremias também profetizou que Deus salvaria um remanescente de Seu povo por meio do exílio, pois quando o período de cativeiro terminasse, haveria uma maravilhosa restauração sob uma nova aliança (Jr 31:31-34). O Novo Testamento nos mostra que essa promessa encontra seu cumprimento em Cristo (Lc 22:20; 1Co 11:25; Hb 8:6; 9:15; 12:24).

Апостольство Молитви

СКІЛЬКИ ВИДІВ ХРЕСТІВ ВИ ЗНАЄТЕ

Хрест чотирираменний і шестираменний, лотаринзький, вірменський і ефіопський, хрест святого Андрія і святого Петра...

Чи ви знаєте, як багато форм має найважливіший знак нашої віри?

Хрест — це найбільш розпізнаваний знак християн. Колись — символ сорому і ганьби, на якому гинули виключені з суспільства злочинці. Нині — «Дерево Хреста, на якому повисло спасіння світу» (як молиться Римо-Католицька Церква) і перед яким б'ють поклони вірні східних Церков, вимовляючи слова: «Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святе воскресіння Твоє прославляємо».

Ношений на шиї, видний по домівках, місцях праці, автомобілях, у містах і на сільських дорогах, на громах і пам'ятниках... Попри те, що його суть — дві схрещені балки, представляють його у прерізні способи.

Ці відмінності стосуються не лише самої геометрії знаку, але також орнаментики та інскрипцій і символів, уміщених на ньому. Це не лише витвір фантазії, художніх здібностей чи результат місцевих традицій. Ці елементи несуть кожний своє теологічне послання.

На якому хресті помер Ісус?

Серед археологів та істориків усе ще ходять розбіжні думки на тему того, як точно міг виглядати пристрій для страти, на якому був розп'ятий Христос пополудні Великої П'ятниці. Ця проблема становить окрему тему для розлогих обговорень. Однак варто знати, що майже від самого початку Церкви існувало усвідомлення, що це було перехрещення двох грубо обтесаних дерев'яних балок — довшої вертикальної, вбитої в землю, і короткої поперечної.

До часів імператора Константина Великого (IV ст.) християни частіше робили знак хреста рукою, аніж представляли його на іконах чи в скульптурах. Це впливало з того, що попервах хрест насправді сильно асоціювався з ганебною карою у загальній свідомості. Коли, однак, імператор перед битвою з військами Максентія у 312 році мав видіння

Апостольство Молитви

величезного хреста на небі поблизу Рима і напис «In hoc signo vinces» («під цим знаком переможеш»), — простий чотирираменний хрест, названий латинським, здобув величезну популярність у західній частині Римської Імперії.

На Сході хрест стали повсюдно вшановувати після того, як імператриця Єлена (мати Константина Великого) віднайшла реліквії Хреста Господнього у 326 році в Єрусалимі. Вона розділила знахідку на три частини, переказуючи їх трьом найбільшим на той час єпископським столицям нерозділеної Церкви: у Єрусалимі, Константинополі та Римі. Відтоді хрест став загальним символом Церкви.

Грецький і єрусалимський хрест

У грецькій традиції, яка незаперечно вплинула на представлення хреста у східній Церкві, спершу його представляли у вигляді двох однакових балок, схрещених під прямим кутом. Найімовірніше ця традиція походила не з самої Греції, а з Єгипту. Першим ніби цю форму використав монах Пахомій Старший, який уклав перші християнські правила монашого життя.

Грецький хрест став частиною державного прапора Греції

Регулярна (рівнораменна) геометрична форма мала ілюструвати досконалість і повний вимір Христової жертви, яка надає лад цілому космосу, становить головний принцип існування. Також регулярний хрест вписувався у коло — інший символ досконалості Божого творіння. Грецький хрест став геометричною основою для побудови храмів, які стали зводити за планом простого чотирираменного хреста.

Грецький хрест став також основою для єрусалимського, у чотирьох кутах якого розміщено наступні, малі рівнораменні хрести. Згідно з численними інтерпретаціями, вони символізують чотири Євангелія або чотири сторони світу.

На сьогодні грецький хрест — це, зокрема, широко відомий символ служб охорони здоров'я, медичної та харитативної допомоги, а також аптек.

Латинське розп'яття. Звідки воно взялося?

В Італії, а потім ще в інших частинах Західної Європи поширеною стала форма чотирираменного хреста, що по змозі точно передавав форму розп'яття, на якому помирав Спаситель та інші засуджені у перших століттях.

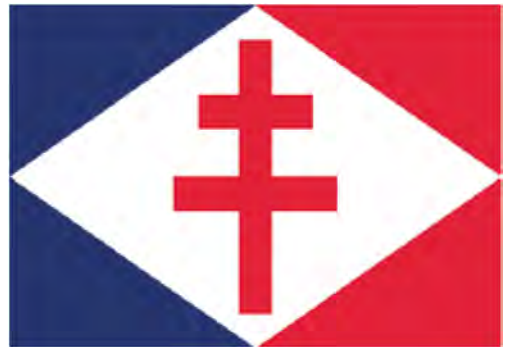
Апостольство Молитви

Довша вертикальна частина і коротша горизонтальна мали, однак, своє глибоке символічне значення.

Київ, храм св.Миколая, вигляд згори. Фото: Типичний Киев

Вертикальна утворює єдність людини з Небом. Горизонтальна — весь світ, який охоплюють рамена Сина Божого. Ця символіка стала ще виразнішою більш-менш від VI століття, коли на хрестах (зарівно як на Заході, так і на Сході) почали вміщувати зображення розіп'ятого Христа.

У латинського хреста є свої варіанти, які пізніше стали називати «круцифіксами» (від латинського «cruci fixus» — «прибитий до хреста»). На них зазвичай уміщують інскрипцію INRI («Ісус Назарянин — цар Юдейський», латиною Iesus Nazare-nus Rex Iudaeorum), яку Понтій Пилат звелів прибити над головою Христа. Інколи на вертикальній балці знаходимо знаки Страстей Христових: цвяхи, годинник із зазначенням 15.00, молоток, буває також і півень, який тричі закукурікав після Петрового зречення у ранок перед Розіп'яттям.

Лотаринзький, або Анжуйський хрест був символом французького Спротиву в роки Другої світової війни

У групі латинських хрестів можна знайти інші варіанти його представлення, такі як лотаринзький хрест(зі ще однією, короткою, поперечкою згори) та кельтський хрест, у якому горизонтальна балка вписана в коло. На Британських островах, особливо в Ірландії, від початку християнізації ним прикрашали святині, ставили його при дорогах і на цвинтарях.

Хрести св.Антонія і св.Франциска

Інший єгипетський Отець Пустелі, св.Антоній Великий (на Заході його називають Антонієм Аббатом), своєю чергою, мав хрест у формі грецької літери «тау». Вона означала самого Христа, але також в античній культурі її

Апостольство Молитви

співвідносили з числом 300, яке становить арифметичний символ досконалості. По довгих століттях до цієї форми звернувся св.Франциск Ассизький, і закладений ним орден досі «позначений» цим характерним хрестом.

Сам Франциск, як відомо, ушановував також багатораменний мальований хрест із кольоровим зображенням Розіп'ятого, що походив із ранньохристиянської Сирії. Цей хрест колись знаходився у храмі св.Даміана в рідному місті Франциска, а нині — у базиліці св.Клари. Цей хрест дуже подібний до його східних представлень (і, між іншим, слугує чудовим аргументом у розмовах із тими східними віруючими, які сьогодні «воюють за хрест», стверджуючи, що в латинників він «неправильний», бо у Христа «ніжки на один цвях прибиті». У хреста св.Франциска зображено два цвяхи, і ніякої крамоли ніхто в цьому не вбачав).

“Перевернутий хрест: “ символ зла чи мучеництва?

Сьогодні «перевернутий» хрест, тобто з довшою горішньою частиною вертикальної балки, однозначно співвідноситься з сатанізмом або субкультурами, що з ним пов'язані. Проте так не було від початку.

Згідно зі свідченням Орігена, на перевернутому хресті зазнав мученицької смерті святий Петро, не погодившись на розіп'яття у той самий «славний» спосіб, що Спаситель. Інколи у місцях або храмах, присвячених Апостолу, використовувався саме цей вид хреста. Його використав також папа Йоан Павло II під час паломництва до Святої Землі у 2000 році (папський трон під час одного з богослужінь мав такий вирізьблений хрест).

Апостольство Молитви

Хрест св.Андрія

Апостол Андрій був розп'ятий на двох схрещених балках, які утворили літеру Х, що прямо вказує на Христа. Донині використовується в геральдичній символіці багатьох країн, а також становить застережний знак при залізничних переїздах.

Східні хрести. Чим відрізняються?

У Візантії розвинувся культ хрестів, яким додавали ще невелику навскісну балку під стопами Христа. Вона означала не тільки підпорку для ніг Спасителя (яка, найімовірніше, була на переважній частині хрестів для засуджених), але — натякаючи на двох розп'ятих обабіч Ісуса злочинців — символізувала людську свободу і можливість вибору між спасінням та відкиненням Бога. Таким чином, кінець навскісної поперечки, який підноситься вгору (праворуч) говорить нам про долю Доброго злодія, а кінець, який опускається донизу (ліворуч) — це брак покаяння і закам'янілість іншого злочинця.

У восьмираменних хрестах над коротшою, горизонтальною балкою додано ще одну меншу, паралельну їй балку, що символізує табличку з написом «INRI». Інколи також на самому долі вертикальної балки вміщують малий півмісяць ріжками догори. Всупереч сучасним тлумаченням, що це означає перемогу християнства над ісламом, значення цього символу — перемога Христа над ніччю гріха і смерті, яка представлена саме у вигляді серпа півмісяця.

У православній традиції в церквах ставлять так звані Голготи, де обік хреста Господнього зображено постаті Богородиці та Йоана Євангеліста. Їх уміщують на чорній підставці, на якій намальовані череп і кісті, що символізують гріх прабатьків та його подолання хрестом. Голготи ставлять на видному місці на весь час Великого Посту.

Хрести в Етіопії, Вірменії та Грузії

В одній з найстарших християнських країн розвинулося специфічне представлення хреста. В Ефіопії хрест уміщено на гербі держави від IV

Апостольство Молитви

століття. Вертикальна балка у нього довга, а на її горішній частині вміщено багато прикрашену горизонтальну частину, яка формою нагадує ромб або розширений ерусалимський хрест.

Вірмени, своєю чергою, використовують «хачкар» — багато оздоблену кам'яну плиту, в якій вирізьблено хрест, хоча і без зображення постаті Спасителя. Такі плити прикрашають не лише стіни та мури храмів, але гроби та роздоріжжя.

У Грузії популярний «хрест святої Ніно», який використовує тамтешня автокефальна Православна Церква. Він подібний до класичного латинського, з тією різницею, що обидва кінці горизонтальної балки спускаються донизу. Свята, яка була родичкою св.Георгія, колись вирішила зробити невеликого хреста з двох галузок виноградної лози. Вона їх перев'язала пасмом свого волосся, але на другий день обидва кінці лозової палички природним чином опустилися дотолу.

Багатство представлень хреста добре відображає різноманітність самого християнства, далекого від будь-яких уніфікацій. Воно показує, що віра виражається у різних формах людської культури, різноликої, але поєднаної прагненням відкривати той найглибший сенс життя, який нам відкрив Христос.

Переклад CREDO за: Aleteia

Апостольство Молитви

Mitra Eparquial Nossa Senhora Imaculada Conceição
do Rito Católico Ucrainiano

Prudentópolis, 20 de fevereiro de 2018.

Reverendíssimos Padres Párocos, Administrador, Coadjutores, Coordenadores e Membros do Apostolado de Oração da Eparquia Imaculada Conceição,

Слава Ісусу Христу!

A Comissão Eparquial do Apostolado de Oração, juntamente com a coordenação do Apostolado de Oração da Paróquia Assunção da Nossa Senhora de Guarapuava - Pr., estão organizando o RETIRO ESPIRITUAL, que será realizado nos dias 20-22 de abril de 2018, na Casa de Formação de Líderes Nossa Senhora de Guadalupe, rua Willson Luis Martins, 395 - Guarapuava - Pr.

O Tema do retiro: *Oração na vida da Igreja* - baseado na Carta Pós-Sinodal de Sua Beatitude Dom Sviatoslav, em referência ao tema do ano, proposto pelo projeto *Paróquia Viva*.

Estes dias de espiritualidade serão assessorados pela Comissão Eparquial do Apostolado de Oração: Pe. Roberto Lucavei, OSBM, Ir. Regina Romanichen, SMF, Ir. Luquia Banach, SMF, IIma. Helena Bardal, CSCJ e Dom Meron Mazur, OSBM.

Pedimos que cada comunidade (крячок) envie seus representantes para esta experiência espiritual. A Casa dispõe de 130 vagas, as quais gostaríamos que fossem preenchidas, por isso, não estamos determinando o número de participantes por comunidade, mas consideraremos os primeiros que preencherem as vagas. Favor comunicar o número de participantes até o dia 15 de abril de 2018.

O valor por participante será de cento e quarenta reais (R\$140,00). Este valor inclui hospedagem e as refeições. Pedimos que o pagamento seja efetuado no dia 20, no momento da inscrição ao retiro.

A Casa de Formação de Líderes oferece acomodações para duas pessoas por quarto, com banheiro e camas individuais (de solteiro). Os participantes deverão trazer: lençol, travesseiro, cobertor, toalhas e material de higiene pessoal.

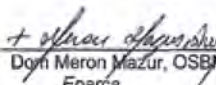
Orientamos aos participantes para programarem a sua chegada entre as 16:00 e 18:00 do dia 20 de abril.

Para comunicação e esclarecimentos favor dirigir-se ao Coordenador Eparquial Pe. Roberto - (42) 988134975; Paróquia Assunção de N.S. - (42) 38221459 ou pelo e-mail: lucavei@rcsiso@msn.com Chegando em Guarapuava, caso necessário, contatar-se com o Revmo. Pe. Roberto pelo nº acima citado.

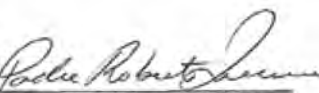
Incentivamos todos os grupos (крячок), para a participação no retiro, enviando seus representantes. O retiro proporciona uma oportunidade de confraternização, aprendizado, oração, contemplação e renovação.

Contamos com a vossa participação e vos acolheremos com muita alegria!

Senhor, ensina-nos a rezar! (Lc 11, 1)

Dom Meron Mazur, OSBM
Eparca

Padre Roberto Lucavei, OSBM
Coordenador Eparquial do AO

Посмертні Згадки

† Cecília Kogiski Balhuk

Nasceu no dia 04 de Dezembro de 1942 na cidade de Paulo Frontin – Paraná. Residia no Carazinho – Paula Freitas, membro da Igreja Transfiguração do Senhor Bom Jesus

Era filha de Ana K. Kogiski e Estefano Kogiski. Casou-se com Eugênio Balhuk no dia 10 de julho de 1976 dessa união tiveram quatro filhos: Maria Zeni casada com Dinir Scherpinski, Mario Sérgio casado com Laís Dias, José Osvaldo, Maria Roseli casada com Moacir Antonio E. Chmik. Deixou uma nora, dois genros e duas netas. Era agricultora aposentada, foi membro do Apostolado de Oração desde jovem acompanhando sua mãe.

Dona Cecília era esposa dedicada e mãe exemplar! Nunca perdeu sua fé, apesar dos problemas de saúde.

Foi diagnosticada com câncer e não resistiu ao tratamento, deixou à nossa família um grande vazio, mas com certeza o céu esta cheio de alegria, junto de Deus ela esta rezando por nós.

Faleceu no dia 07 de março de 2017 no Hospital São Braz em Porto União – Santa Catarina, com 74 anos de idade. Foi velada em sua residência, a Santa Missa foi celebrada na Igreja São Miguel Arcanjo no Carazinho e seu corpo foi sepultado no Cemitério local. A família agradece aos Padres Josafat Firman pela visita no hospital e ao Pe. Sergio Hryniewicz pela celebração das Missas de Corpo Presente e Sétimo dia. Agradece aos parentes, vizinhos, aos médicos, enfermeiros pela ajuda que prestaram durante a sua enfermidade.

Que Deus lhe conceda o descanso eterno!

A Família Balhuk

Посмертні Згадки

† Miguel Gulicz

Faleceu no dia 27.11.2017 com a idade de 92 abençoado anos. Antes de morrer na presença da sua nora Inês Svenar Gulicz; fez o sinal da cruz e tranquilamente morreu.

Miguel Gulicz nasceu em 01.04.1925 em Cruz Machado, onde viveu nesta localidade até o casamento. Alguns anos depois mudou-se para Barra Grande, município de Palmital. Na luta da vida sofreu um acidente de carroça, quebrando o tornozelo, de sorte que o calcanhar virou para frente. Ele sofreu imensamente devido ao precário transporte usado para vir à Clínica de Curitiba onde foi atendido. Permaneceu por alguns meses num albergue, esperando a cura, longe da família e sem nenhuma comunicação com a mesma.

Ao voltar para casa com o perna engessada, depois de um certo tempo deveria voltar a Curitiba para retirar o gesso. Mas ele, todo corajoso, em Barra Grande, na sua própria residência, sozinho, cortando com cuidado, retirou o gesso. Com a graça de Deus melhorou e ficou bem, não precisando ir a Curitiba e nem fazer fisioterapia, homem guerreiro.

Depois de vários anos, mudou-se para Sanga Funda, dentro do mesmo município- Palmital e ali viveu até os seus últimos momentos de sua feliz vida.

Miguel Gulicz contraiu matrimônio com Paulina Kovaltchuk, tendo 14 filhos: Pedro casado com Maria Van Handel, Tereza casada com João Micuska, Emília casada com Estanislau Micuska(falecido), Clemente casado com Lucia Scibor, Lídia casada com Basílio Kadlubiski, Cecília casada (falecida) com Emilio Machuga(falecido), Estefano casado com Bernadete Svenar, Verônica sendo religiosa Irmã Serva de Maria Imaculada, Eugênia casada com Antonio Zubko, Deonísia casada com Jorge Michalchechen, Maria Lúcia casada com Julio Antonio, Miguel Gulicz Filho casado com Inês Svenar. Emílio Gulicz e José Gulicz já falecidos.

O coração do senhor Miguel se compadeceu e adotou de uma família pobre, o pequeno de 3 aninhos Roberto Carlos Soares, dando-lhe toda assistência até 17 anos.

Посмертні Згадки

Quando morava em Barra Grande, aos domingos da Quaresma, à tarde o pessoal se reunia na sua casa para a Via Sacra e ele conduzia as celebrações.

Miguel Gulicz foi muitos anos presidente da igreja Bom Jesus de Palmital; trabalhou muito na construção da mesma. Era muito social, benquisto, fervoroso membro do Apostolado da Oração, um fiel leitor da Prácia e Missionar. Participava seguidamente dos Sacramentos e da Divina Liturgia. Valorizava o terço e assim, conduzia-o diariamente de manhã com toda família reunida.

Ele era uma pessoa muito alegre, um grande batalhador, exemplo para todos nós, seus filhos. Todos os anos no dia de São Miguel Arcanjo oferecia almoço festivo aos familiares e amigos – Amava celebrar a vida.

A família sinceramente agradece aos Padres: pároco Pe. Bonifácio Zaluski, OSBM, Pe. Januário Lucavei, OSBM, Pe. Antonio Lachovicz, OSBM pela administração dos Sacramentos, celebrações e conforto. Às Irmãs Servas de Maria Imaculada de Palmital, de Pitanga e da minha comunidade de Curitiba, às quais com a presença da comunidade conduziram as orações, e a todos que de qualquer modo se fizeram presentes com suas preces, palavras, seus gestos nos acompanharam. Agradeço de coração às co-Irmãs pelas orações, apoio e carinhosas expressões de condolências. Algumas Irmãs escreveram: “Deus levou nosso grande amigo, amável “Татуньо”. Com certeza reza por nós no céu.”

“Nosso simpático Miguel, nosso amigo que descanse em paz; um céu bem merecido.”

“ Ir. Veronica, nosso paizinho querido nos ensinou o que realmente é ter fé, amar a Deus acima de tudo e dar vida pelo próximo. Devoto de Maria sempre. Tanto que no dia de Nossa Senhora das Graças foi chamado para a felicidade eterna. Viveu espalhando alegria, perseverou nas dificuldades, um grande pai, verdadeiro cristão. Agradado por uma longa vida, foi colher daquilo que plantou aqui na terra.”

Que Deus recompense a todos e que falecido Miguel, junto ao misericordioso Pai Celeste interceda por todos nós. Вічна Пам’ять!

Подала с. Вероніка Гулич, СНДМ